

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

Γ. ΚΥΤΡΙΑΛΑΚΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίγον λεπτὰ 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ἀφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 7/19 Μαΐου ὥρα 8.55 μ. μ.

Ὁ Κζάρ περιμένεται τῇ 13 Μαΐου εἰς Πλοῖστι. Οἱ Ῥώσοι βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις κατηνάσθη, ὁμολογοῦσι δὲ ὅτι οἱ Τούρκοι ἐκυρίευσαν τὸ Σουκούμ Καλέ. Τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον ἐζήτησε διακοπὴν Βουλῆς.

ΑΘΗΝΑΙ, 8/20 ὥρα 3 μ. μ.

Οἱ Ῥώσοι ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὸ πολιορκούμενον φρούριον « Ἀρδαχάν », 60 τηλεβόλα καὶ πλῆθος πολεμοφοδίων. Ὁ Σουλτάνος διακηρύττει τοῖς Μουσουλμάνοις τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμοθρήσκων, τῶν ἐπὶ τὴν Ῥωσικὴν ἐπικυριαρχίαν.

ΑΥΤΟΘΙ, τῇ 9 Μαΐου 1877, ὥρα 9 μ. μ.

Ἡ κατάληψις τοῦ Ἀρδαχάν παρὰ τῶν Ῥώσων ἐπιβεβαιούται.

Ὁ Σουλτάνος εἶπε πρὸς τὸν εἰς Καύκασον ἀπερχόμενον στρατὸν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ του ἔγκειται εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμοθρήσκων.

Προσκαλεῖ τοὺς δυναμένους νὰ ὀπλοφορήσωσι, διότι, εἴπεν, ἡ Αὐτοκρατορία καὶ ἡ θρησκεία διατρέχουσι τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον.

Ὁ Ἀλεξάνδρος ἀφικνεῖται τῇ 14/26 τρέχοντος εἰς Πλοῖστι, ὅτε ἀρξονται αἱ μεγάλαι στρατιωτικαὶ ἐργασίαι εἰς Δούβρουτζαν καὶ Γιούργεβον πρὸς διάβασιν τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἡ στιγμή ἐπέστη.

Καὶ αὐτοὶ οἱ μᾶλλον εἰρηνοφιλοὶ δὲν κολακεύονται πλέον ὑπὸ τῶν ἐλπίδων τῆς εἰρήνης, δὲν ἐπαναπαύονται εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀπομονώσεως τῶν νῦν διαμαχομένων αὐτοκρατοριῶν. Τὰ ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα, αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις ἀνησυχοῦσι πάνυ εἰκότως τοὺς οὐδὲ μίαν τοῦ Ἐρμού τριχὰ θυσιάζοντας ὑπὲρ ὀλοκλήρου τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρεως. Ἐὰν ὁμως αἱ εἰδήσεις αὗται ἀνησυχοῦσιν ὀλιγαριθμούς, εἰάν οἱ τοιοῦτοι πέραν τῆς

ἰδίας ἑαυτῶν εὐζωίας δὲν στρέφουσι τοὺς ὀφθαλμούς, ὑπάρχει πληθυσμὸς πολλῶ ἀνώτερος, ὑπάρχουσιν οἱ γενικώτερον τὰ πράγματα κρίνοντες, καὶ ἐν τῇ καταστάσει ἡμῶν ταύτῃ τὴν γάγγραιναν διορῶντες, καὶ τὰς μερικὰς ἀπολαύσεις ἐτοιμῶς διὰ τὴν γενικὴν θυσιάζοντας. Ἀλλὰ τί θὰ πράξωμεν ἡμεῖς; ἀναφωνοῦσιν οἱ ταῦτα δοξάζοντες. Διὰ τίνων μέσων θὰ ἀποδυθῶμεν ἡμεῖς εἰς ἀγῶνα, ἐξ οὗ ἀπειλεῖται ἡμῖν ἀπώλεια καὶ τοῦ ἐνεστῶτος, με μόνην τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος; Ἡμεῖς εἴμεθα δυστυχῶς πάντοτε ὑστερόβουλοι καὶ καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων οὐδέποτε προβλέπομεν διὰ τὴν ἐνδεχομένην θύελλαν· ὅταν ὁμως τὰ νέφη ἐπισκιάσωσι τὸν ὀρίζοντα ἀρχίζομεν νὰ σκεπτώμεθα, ὅταν ἡ ἀστραπὴ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμῶν θαμβώσῃ θὰ ζητήσωμεν ἀλεξιβρόχιον, καὶ ὅταν ἡ βροντὴ μετὰ κεραυνῶν τὰ ὦτα ἡμῶν καταπλήττῃ, περιδεῖς ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικοὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐπιζητοῦμεν. Ὅταν δὲ ἡ καταιγὶς παρέλθῃ καὶ αἶθριος πάλιν ἀναλάμψῃ ὁ οὐρανός, ὑπὸ τὸν ἥλιον καθεζόμενοι καὶ τὰς ζωογόνους αὐτοῦ ἀκτῖνας ἀπεκδεχόμενοι, λησμονοῦμεν ὅτι τὴν γαλήνην διαδέχεται τρικυμία καὶ τὸ θέρος χειμῶν. Τοιαῦτα δὲ πάσχοντες εἰς τὸ μέλλον πάντοτε ἀναβάλλομεν, τὸ μέλλον τὸ ὅποιον μᾶς εὕρισκει χαυνοτέρους καὶ μαλθακωτέρους καὶ τοὶ πικρὰ τὰ παθήματα τοῦ παρελθόντος. Εἰς τὸ στάδιον τῶν βροντῶν καὶ κεραυνῶν εὕρισκεται ἤδη ὁ περὶ ἡμᾶς ὀρίζων ἡμεῖς δὲ ἐπιλαθόμενοι ἄλλων παρελθόντων χειμῶνων, οἵτινες μᾶς εὔρον ἐκτεθειμένους εἰς τὰς βροχὰς, καὶ τὴν δέουσαν μὴ λαβόντες ἐν θέρει πρόνοιαν διὰ τοὺς ἐπελευσομένους, ὀκνοῦμεν καὶ ἤδη προφασίζόμενοι τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων. Ἀλλ' ἡ στιγμή ἐπέστη, ὁ κίνδυνός ἐστιν ἐγγύς, καὶ μόνον ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ Ἑλληνός ἐστι τὸ ἀποφασίζειν καὶ ἐκτελεῖν. Ἀνδρῶν ἢ Ἑλλὰς εὐμοιρεῖ· χειρῶν ἱκανῶν οὐ στερεῖται· χρημάτων δεῖται μόνον, καὶ ταῦτα οὐ πολὺ βραδέως εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς τοῖς κόλποις αὐτῆς, ἐν αὐτῇ τῇ τελικῇ ἀποφασίᾳ αὐτῆς. Μακρὰν τοῦ νὰ συμβουλευθῶμεν ἀπονεύου-

μένα κινήματα, μακρὰν τοῦ νὰ προκαλέσωμεν τὴν χλεύην καὶ τὴν περιφρόνησιν καὶ πάλιν τῶν ξένων, φρονούμεν ὅτι ἡ διενεργουμένη πάλῃ δὲν εἶναι πάντῃ ξένῃ ἡμῖν ἄλλ' ὅτι τοῦναντίον ἡμᾶς πλεῖον παντός ἄλλου ἐνδιαφέρει· καὶ ὅτι ἐπομένως ἔξεστιν ἡμῖν διὰ τῆς ἀσθενοῦς ἡμῶν φωνῆς τὰ ἀπαράγραπτα παραστήσαι δίκαιά μας, ἐν τῇ κωφεύσει δὲ πρὸς ταῦτα, καὶ τὴν ἀσπλον ἄλλ' ἰσχυράν ὑφῶσαι χεῖρά μας. Οἱ τὰς ἱεράς ἡμῶν κτήσεις καταπατοῦντες, οἱ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν δίκην κτηνῶν χρώμενοι ὑπὸ τοῦ Λέοντος ἀπειλούμενοι τῆς γαλῆς περιφρονοῦσιν· ἄλλ' ἐνῶ ἀντιμέτωποι τῷ Λέοντι διατελοῦσιν, ἢ ἔστω καὶ μικρὰ τοῖς ὄνυσιν ἐκδορὰ τῆς γαλῆς αἰσθησὶν θὰ πρραγὰγῃ αὐτοῖς καὶ ὑπὲρ τοῦ ὅλου τοῦ μέρους περιόψονται. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν στάθμην τῆς ἰσορροπίας ἐν Εὐρώπῃ κρατοῦντες τὴν σιωπὴν ἡμῶν ἀνοχὴν καὶ τὴν ἀκινήσιαν εὐζωίην ὑπολαμβάνουσιν. Ὄταν δὲ διὰ τῶν ἐναντίων περὶ τῶν ἐναντίων πεισθῶσιν, ἐν μοίρᾳ ζῶντων κατατάξουσιν καὶ ἡμᾶς, καὶ τὴν θεραπείαν τῶν μικρῶν πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλειτέρων ἐπιδιώξουσιν. Οὐ καιρὸς πλέον λόγων λοιπόν. Δεῦτε πάντες περὶ τὸ βουλευτήριον τὴν ἐλευσομένην Δευτέραν συνέλθωμεν, καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις ἐπιτάξωμεν ἐν ὄρκῳ τὰ δέοντα ἐν τάχει ψηφίσασθαι καὶ τὸν χρόνον οὐκ ἐπὶ ματαίῳ ἀναλίσκειν. Συνταχθῶμεν πάντες περὶ μίαν Κυβέρνησιν, τὴν τὰ βελτίω ὑπισχνουμένην, καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν θέλησιν αὐτῆς διὰ συμπράξεως πατριωτικῆς, μὴ λησμονοῦντες ὅτι διὰ τῶν ὄπλων θ' ἀνακτήσωμεν ὅ,τι δι' αὐτῶν ἀπωλέσαμεν· ἀλλὰ τὸ παράδειγμα ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τῆν Κυβέρνησιν, καὶ αὕτη οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦ, δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν γενικὴν θέλησιν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὸ ἀτύχημα τοῦ μακαρίτου Ἠλία Χατζάκου ἠνέφαξε στάδιον ἀμύλλης εἰς πολλοῦ, αἵτινες προαίφρονται διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεώς του, ὡς δημοτικοῦ τοῦ Δήμου Ἐρμοῦπόλεως εἰσπράκτορος. Ἔργον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι βεβαίως νὰ ἐκλεξῇ ἐκ τῶν πολλῶν τῆς θέσεως μνηστῆρων τρεῖς, τοὺς μᾶλλον ἰκνούς, καὶ τοὺς παρεχομένους ἐγγύγχα τιμίας, ἀκριβοῦς καὶ εὐσυνειδήτου διαχειρίσεως τοῦ Δημοτικοῦ πλούτου. Δεῖν ὅμως νὰ εἶχῃ ἐν ὄψει τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, ὅτι ἔργον δικαιοσύνης καὶ ἰδίου ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος εἶναι νὰ βραβεύσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν ἀρετὴν, προτεῖνον ὡς καταλληλότερον πρὸς ὅσον ἐκ πάντων τὸν ἐπὶ πολλά ἔτη ὑπηρετοῦντα ἐν τῷ Δημοτικῷ τερμίῳ γράμματά κ. Δημήτριον Ἀθηναῖον, ὅστις εἶναι μὲν λογιστῆς ἀρίστος καὶ περιβάλλεται διὰ πάντων τῶν προσόντων, ὧν ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν, διὰ δὲ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν εὐπροσηγορίαν μεθ' ἧς προσφέρεται πρὸς ἅπαντας ἀπολαύει τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης πολλῶν συμπολιτῶν μας. Ταῦτα γράφομεν οὐχὶ ἐπεμβαίνοντες ἢ προκαταλαμβάνοντες τὰς διαθέσεις τῶν κ. Δημοτ. Συμβούλων, ἀλλὰ διερμηνεύοντες μίαν κοινὴν καὶ ὁμόθυμον

ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀθηναίου εὐχὴν καὶ ἐπιθυμίαν πολλῶν συμπολιτῶν μας, ἧτις γίνεται αἰτία ἱκανοποιήσεως καὶ εἰς πάντας τοὺς Δημοτικούς ὑπαλλήλους, ὅσοι τὸν δῆμον ὑπηρετοῦντες, θέλουσιν ὑπηρετῆ αὐτὸν προθυμότερα τότε μόνον, ὅταν ἐλπίζωσιν ὅτι οὐδεὶς ἐγκάθετος ἔξωθεν τοῖς ἀρκεῖ τὸ δικαίωμα τῆς προαγωγῆς εἰς ἀνωτέρας θέσεις, ὅσακις αὐταὶ διὰ τινὰ αἰτίαν κενοῦνται.

— Ἡμέρα κληρώσεως τῆς ἐκτάκτου ἐφεδρείας τοῦ ἡμετέρου δήμου ὠρίσθη ἡ προσεχὴς Κυριακὴ, 15 τρέχ. μηνός. Χρῆς δὲ ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν ἐφεδρῶν τοῦ δήμου Ἄνω Σύρου, καθ' ἣν συνέβη μικρὰ τις ἀνψυχία ἐκ μέρους κληρωχῶν τινῶν, οὐχὶ διότι οὗτοι ἐκ συστάσεως ἢ ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν καθηκόντων τῆς δὲν ἤθελον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ περὶ ἐκτάκτου ἐφεδρείας νόμου, ἀλλὰ διότι ἐν τοῖς καταλόγοις ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα ὀνόματα τεθνεώτων καὶ τινὰ ἄλλα, προσώπων ὑπηρετησάντων ἢ ὑπηρετούντων ἢ ἢ ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, ἅτινα ἀπήτουν νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τῶν καταλόγων καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐνεργηθῇ ἡ κλήρωσις. Τούτου ἕνεκεν ἐσταμάτησεν ἐπ' ὀλίγον ἡ κλήρωσις, ἀλλ' ἡ ἐγκαίρως καταφθάσασα διοικητικὴ, δικαστικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐπέφερε τὴν τάξιν καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐνεργεία τῆς κληρώσεως.

— Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ παρελθ. Σάββατον δοθείσης ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας Ἐρμοῦπόλεως εὐεργετικῆς παραστάσεως, ἕτερα τοιαύτη δοθήσεται κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου καὶ φιλοτίμου ἑλληνικοῦ θιάσου ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Παρασταθήσεται δὲ ἡ ὠραιότατη τραγωδία τοῦ κ. Βερναρδάκη «Μερίπη» καὶ ἡ κωμῳδία «Τρεῖς γαμβροὶ καὶ μία νόμῃ». Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολίται δὲν θέλουσιν στερῆσαι τὸ ἴδρυμα τῆς ἐαυτῶν τοῦτο συνδρομῆς καὶ κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην.

— Τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Μπούμπουλη κατεσκευάσθη μικρὰ τορπίλλη, ἧτις ἀναφλεγθῆσα τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν περὶ ὥραν 6 μ. μ. ἔξωθεν τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἐπέτυχε θαυμασίως.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Μικὲς Α. Μυροκορδάτος κατετάχθη ἐθελοντῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἰππικοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συμπολίτης μας τις ἀπόλεσε χρτοφυλάκιον ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ τοῦ κ. Α. Πολιτάκη, περιέχον περὶ τὰς 700 περίπου δραχ. εἰς χρτονομίσματα καὶ ἄλλα χρυσὰ νομίσματα. Τοῦτο εὐρόντες οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ κ. Πολιτάκη, Ἰωάννης καὶ Πάνος, ἀπέδωκαν αὐτὸ σῶον καὶ μεθ' ὅλης τῆς προθυμίας εἰς τὸν μετὰ παρέλευσιν μᾶς ὥρας μεταβάντα εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τῶν ἰδιοκτῆτην αὐτοῦ. Ἡ πράξις αὕτη τῶν κυρίων τούτων εἶναι ἀξία παντός ἐπαίνου, καθότι ἀποδεικνύει αὐτοῦς τιμίους καὶ εὐσυνειδήτους πολίτας καὶ διὰ τοῦτο δημοσιεύεται πρὸς τιμὴν αὐτῶν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου τὴν 6 ἰσταμένου τὰ ἐπίμμενα: — Ἡ νόσος εὐφλογία καταμαστιρίζει τὴν νῆσον μας, αἱ δὲ ἐν τῇ πόλει συνοικίαι τοῦ Ἰγχεροῦ, Ῥάμνης καὶ Καπέλας ὑφίστανται τὴν σπουδαιότεραν προσβολὴν. Εἰ καὶ δὲν ἐγέναντο ἄχρι τοῦδε θανατηφόρα κρούσματα, φόβος πολὺς ὅμως ὑπάρχει μὴ λάβῃ κικλοῦθη χαρακτῆρα ἡ νόσος ἕνεκα τοῦ προσεγγίζοντος θεροῦ καὶ τῆς ἀπρονοησίας τῶν ἀρχῶν, οὐ μόνον ἀδιαφορούντων περὶ τῆς καθαριότητος τῶν συνοικιῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς νόσου δι' αὐστηρῆς ἀνεπιμιξίας. Εἰς τὰς πόλεις ἐν αἷς κήδονται τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων αἱ ἀρχαί, ἀπὸ τοῦ πρώτου κρούματος κατορθοῦσι νὰ καταποῦσιν τὸ κακόν, ἀλλ' ἐνταῦθα εἰμεθα πάντες ἔρμαιον τοῦ πεπρωμένου, διότι τοιοῦτον πάντοτε ὄνομα δίδει ἡ ἐξουσία εἰς τὰ ὀλέθρια ταῦτα ἐνδημικὰ νοσήματα.

Διὰ τοῦ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν μας καταπλεύσαντος ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο χθὲς ὁ κ. Πολυμέρης, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὃν οἱ πολῖται ὑπεδέχθησαν φιλοφρόνως, καθ' ἕνα πρῶτον ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν, καὶ ὑποσχόμενον ὑμῖν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐντονον ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλ. κοινότητος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησε σήμερον καὶ ὁ κ. Εὐγενίδης. Οἱ συμπολῖται ἡμῶν μετ' ἐνδιαφέροντος ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι πολλὴν δόσιν ἔχουσι φιλοπατρίας καὶ λίαν φιλελεύθεροι δεικνύνται, δὲν εἶναι ὅμως καὶ φιλελεύθεροι ὅσον ἔπρεπε νὰ ᾔηται. Ἐν ὅσῳ βλέπουσιν ὅτι ὑμεῖς αὐτοῦ θρηνεῖτε διότι τὰ τέκνα σας καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς ἐφεδρῶν, καὶ ὅτι δὲν ἔχετε τόσην πρὸς τὰς θυσίας τοῦ πολέμου κλίσιν, βεβία καὶ αὐτῶν τὸ αἰσθημα μαραινεται. Ἦθελε δὲ ἄλλως, ἔχει τὸ πᾶγμα ἐὰν καὶ αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικάι ὑμῶν προσπάθειαι ἦσαν ζωηραὶ καὶ ἐκδηλωμένα. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον τοὺς ἀπογοητεῖ εἶναι, ὅτι οἱ πολιτευόμενοι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὁμονοοῦσιν ἀλλὰ μάχονται διὰ τὴν ἐξουσίαν, ἐνῶ ὁ πόλεμος πρὸ μὲν δὴ κρούει τὰς θύρας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Ἴδου ἡ αἰτία τῆς τόσης ἀναληθσίας. Ὅταν σεῖς ὁμονοήσετε καὶ προβῆτε εἰς τὰς θυσίας, θὰ σὰς μιμηθῶσιν οὐ μόνον οἱ Χῖοι ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ ὅτι πανικὸς κατέχει τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ὀθωμανοὺς, ἕνεκα τῆς εἰδήσεως τοῦ ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στόλος καταπλέει εἰς τὴν Μεσόγειον.

— Διωρίσθη ὑπουργός τῶν ναυτικῶν ὁ κ. Παλάσκας, πλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Γ. Ζωχιῶ.

— Οἱ ἀπὸ τῶν φυλακῶν τῆς Βονίτης ἀπολυθέντες λησταὶ 22 τὸν ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ἀρχιληστὴν Στούπαν εὐρίσκονται παρὰ τὴν Βονίτσαν. Παρὶ τούτων ἔγραψεν ὡς ἑξῆς ἡ ἀ' Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων, ὄργανον τοῦ πρωθυπουργοῦ.

«Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Βονίτης ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν φυλακῶν Ἰωαννίνων ἀπολυθέντες πρὸ τινῶν ἡμερῶν λησταί, διαβάσαντες τὴν ὀρθοτικὴν γραμμὴν, ἐθεάθησαν κατὰ τὴν θέσιν Ἀετῶς τοῦ δήμου Ἐγίνου τῆς Βονίτης. Λέγεται ὅτι οἱ λησταὶ εἰσι 18 τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς 4 Τούρκοι, ὑπὸ τὸν ἀρχιληστὴν Στούπαν. Οὐδεμίαν ἕως ὥρας ἀπεπειραθσαν ληστοπραξίαν. Οὐχ' ἦττον ἢ ἐν σώματι εἰσβολὴ αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἀποδεικνύει τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ὅπως ἐπαναφέρωσι τὴν ληστείαν ἐν Ἑλλάδι. Ἡ πηγὴ τῆς ληστείας καὶ ἡ αἰτία βεβαιοῦνται οὕτω πανηγυρικῶς καὶ ἀπαλλάττουσι τὴν Ἑλλάδα πάσης μνημῆς καὶ κατακρίσεως, εἰς αἷς ἰδιαιτέρως ἐκασμενίζονται σήμερον οἱ ἔχθροι ἡμῶν».

— Τὴν ποσπαρελθούσαν Πέμπτην 28 λήξαντες, γράφει ὁ ἀ' ἠθροφύλαξ, ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν Κρητῶν ἐποίησατο ἑναρξιν τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, ἐκφωνήσας τὸ γεν. δικαίωμα κατὰ τὸ αὐθιγὸν σύντομον ἐναρκτήριον λόγον ὑπεβλήθησαν δὲ εἰς αὐτὴν αἱ περισυναί προτάσεις αἱ κατὰ νεωτέρας τῆς ἀ' Ἐφημερίδος εἰδήσεις ἡ Πύλη παραδεξατο (2) παραχωροῦσα οὕτω τῇ Κρήτῃ αὐτοδιοίκησιν ὑπὸ χριστιανὸν διοικητήν.

— Ἐξεδόθη τὸ 4 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος «Παρνασσῶν, περιεχόμενα τοῦ ὁποῖου εἰσι τὰ ἑξῆς :

Σπυρίδωνος Παππαγεωργίου. Θεόδωρος Καρούσος. — Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. Μικραὶ φιλολογικαὶ διατριβαί. — Κωνσταντίνου Νεστορίδου. Ἡ παρ' ἀρχαίαις δουλείαι (τέλος). — Ἀριστείδου Οἰκονόμου. Λόγος ἐπὶ τῇ ΚΒ' Μαρτίου. — Νικολάου Φιλιππίδου. Μακεδονικά. § 3. Ἐπαρχία Ἐλευθερουπόλεως. — *Δ. Ἡ Παναγία τοῦ Βανδύκ, ἱστορικὸν ἀνεκδοτόν. — Ἀρχαιολογικά. Τὸ ἱατρικὸν ἀνάγλυφον τοῦ Ἀ-

σκληπιδίου (μετὰ πίνακος) 1) Ἡ ἐπ' αὐτοῦ σικυά ὑπὸ Π. Λάμπρου 2) τὰ ἱατρικὰ ἐργαλεῖα ὑπὸ Α. Ἀναγνωστάκη. — Ὀλυμπία. — Μῆλος. — Γαλλικὴ Σχολή. — Γερμανικὴ Σχολή. — Βιδήσεις. — Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσός». — Χρονικά. — Φιλολογία. — Τέχναι καὶ Ἰστορία. — Ἀπογραφικά. — Θεατρὸν καὶ Μουσική. — Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΚΑΣ.

Ταύτῃ τῇ στιγμή καθ' ἣν τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐκτυπῶται ἡ Ἐρμούπολις βρυσπενθὲς προπέμπει εἰς τοὺς τάφους τὸν χρυσὸν ἢ ἐνάρετον συμπολίτην ἡμῶν **ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΚΑΝ**, ἐκ κερανοκόλου ἀποπληξίας προσβληθέντα καὶ ἐν βραχεῖ τελευτήσαντα. Τέκνον τῆς πολυπαθοῦς νήσου Χίου ὑπάρχων καὶ κατὰ τὸν ἐνδοξόν τῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν ἀγῶνα ὑπὸ τὸν Φαβιέρον στρατευόμενος διεκρίθη ἐπ' ἀνδρεία καὶ ἡρωισμῶ ἐν Καρύστῳ μαχόμενος, μετὰ δὲ τὸν ἱερὸν ἐκείνον ἀγῶνα ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀπεκτησε περιουσίαν κτηματικὴν οὐκ εὐκαταφρόνητον, ἐξ ἧς ἐξῆ ἐπαρκῶς μετὰ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του. Ἡ πόλις ἡμῶν ὅπως ἐτίμα αὐτὸν ζῶντα, πολλάκις ἀναδείξασα τοῦτον δημοτικὸν σύμβουλον καὶ δημορχικὸν πρέσβηρον, οὕτω καὶ νῦν προσκόντως τὸν ἐτίμησε, ἀξιοπρεπῶς κηδευόμενον. Μέγα καὶ δεινὸν εἶναι τὸ πάθος τῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πενθούτων οἰκείων καὶ φίλων, τόσῳ μᾶλλον ὅσα ἡ ἀκμὴ τοῦ σώματος καὶ τῆς ὑγείας τὸ πλεονάζον μακρόβιον προσμήνου τοῦ βίου του τὸ στάδιον. Ἄλλ' ὁ Κύριος, οὐ τὰ κρίματα ἀβύσσος, μετεκαλέσατο αὐτὸν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀποστερήσας αὐτὸν τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης, ἣν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος αἰσθάνονται, ἦτοι νὰ μὴ ἀποθάνωσι πρὶν ἰδῶσι τὴν τελείαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποκατάστασιν. Καὶ ἦδη μὲν τῷ μὲν μεταστάντι κληρὸς ἔστω ἡ ἐν μοναῖς δικαίων ἀνάπαυσι, τῇ δὲ συζύγῳ, τοῖς πολλοῖς υἱοῖς καὶ τῇ μόνῃ θυγατρὶ βάλσαμον παραμυθίας ἢ ἐξ ὑψους ἀντίληψις.

Ἡ ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸν βίον διὰ πένθους ἀγούσα οἰκογένεια τοῦ Σταυριανοῦ, ἢ ἄλλοτε μὲν τοῦ πατρὸς ἄλλοτε δὲ τῆς δεῖνα ἀδελφῆς ἢ τοῦ δεῖνα ἀδελφοῦ τὸν θάνατον θρηνοῦσα, πικρότατον καὶ αὐθις ἐποτίσθη συμφορὰς ὁμοίας ποτήριον, τοῦ ἐν ἀκμῇ ἡλικίας ἀδελφοῦ **ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ** ἀποστερηθεῖσα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, νέου χρυσοῦ καὶ ἐντίμου, οὐδὲν ἄλλο μέλημα ἔχοντος ἐν τῷ βίῳ ἢ τὴν συντήρησιν τῆς ἀπρωστατεύτου πατρικῆς οἰκογενείας, ἧς ἐπιζῶσιν ἦδη ἡ μήτηρ, ἀδελφὴ μία καὶ εἰς ἀδελφός. Συλλυπούμενοι τοὺς ἀτυχεῖς τούτους διὰ τὴν στέρησιν πολυτίμου ἀδελφοῦ καὶ πρῶτατου, δεόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος ἀνάπαυση τὴν ψυχὴν τοῦ ἀτυχοῦς Σταματίου ἐν σκηναῖς δικαίων, πληρώσῃ δὲ εἰς τὸ μέλλον τὸν οἶκον αὐτῶν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, τῶν δύο πολυτίμων τούτων διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀγαθῶν, τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Σιδῶν» ἐκομίσθησαν τὴν Ἀγν Ἰανουαρίου ε. ε. ἐκ Μελίτης (30) τριάκοντα κιβώτια ὄπλων εἰς παραλαβὴν Rossules e Comp. ἅτινα μέχρι τοῦδε δὲν καταζητήθησαν. Ἐπειδὴ οἱ παραλήπται ὀφείλουσιν νὰ πληρώσωσι πρὸ τῆς παραλαβῆς λίρας Ἀγγλίας 42.8.6 ὁποῖον ποσὸν προκατεβλήθη πρὸς τοὺς φορτωτὰς ἐν Μελίτῃ, γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα ἀπὸ σήμερον δὲν προσέλθωσιν οἱ παραλήπται νὰ πληρώσωσι, θέλει γίνεαι ἡ πώλησις τῶν εἰρημέων ὄπλων διὰ λίσμὸν οὐτινος ἀνήκει, ὅπως ἐκ

τῆς ἐκποιήσεως λάβει τὸ Πρακτορεῖον τὸ ῥηθὲν
πρὸς τὴν ἑκποίησιν Ἰαγγλίας 42.8.6 ὡς καὶ τὰ γενό-
μενα ἔξοδα.

Ὁ Πράκτωρ

A. E. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΑΤΟΣ.

Καὶ πάλιν περὶ Ἀμοργῶ.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε φύλλον 336.)

Δεχόμεθα τὰς συζητήσεις διὰ τοῦ τύπου, διότι πρῶτοι
ἦμεν σὰς προὐκαλέσαμεν, ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ μὴ προβάλητε
τὰ ἔργα τοῦ σκότους, διότι μακρὰν τοῦ νὰ σκιάσετε τὴν
λάμπριν αὐτοῦ, τὸ σατανικὸν πάθος σας μόνον ἐνδεικνύετε,
καὶ γίνεσθε γνωστοὶ καὶ εἰς τοὺς μὴ γινώσκοντας ὑμᾶς.
Τοῖς σκυκοπαντούμενοις καὶ ἀγρίως καταδικωμένοις ἔξεστι
τὸ ἀμύνησθαι διὰ τῶν νομίμων μέσων, πάσης δὲ μομφῆς
ἀνάξιος εἶναι ὁ ἐν τῇ συναισθήσει τῆς προσγενομένου αὐτῷ
ἀδικίας πειρώμενος διὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἀποκρού-
σαι ταύτην, καὶ εἶναι συγγνωστός οὗτος ἐὰν ἐν τῇ ἐξάψει
τῆς προσωπικῆς του ὑπερασπίσεως καὶ ἀνεπιτηδείους τισι
μέσους χρήσεται. Πάσης γλεύης ὅμως καὶ πάσης καταφρο-
νήσεως ἄξιος εἶναι ὅστις πρὸς κορεσμόν μόνον ἀγρίου πάθους
τολμᾷ καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁμοίου του νὰ
ἐκθεσῇ εἰς κίνδυνον, καὶ δὲν ἀρκεῖται εἰς μόνην τὴν πρὸς
τοῦτο ὄψιν, ἀλλ' οὐδενὸς φεῖδεται κατόπιν μέσου ὅπως
φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον οὐ ἤρατο. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου
ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γεννάδιος Οἰκονομίδης δαπάναις τῆς Μονῆς
καὶ τῇ φιλανθρωπῶν ἐκείνων παρ' ὧν καὶ ἐκ τοῦ τάφου
ζητεῖ λόγον τῶν πράξεων των ἐξ εὐγνωμοσύνης βεβαίως,
ὡς τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἀνελθὼν, τὴν ἐπὶ πολλὰ ἔτη θρέψασαν
αὐτὸν Μονὴν εὔρε καὶ πάλιν ὡς μόνην ἰκανὴν νὰ τῷ παρά-
σχῃ ἀνέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ δὴ εἰς τοῦτο καὶ μόνον
ἀποβλέπων κατέλιπε δόξας, πόθους, ἐλπίδας καὶ ἐξήτησε νὰ
περιορισθῇ εἰς τὸ τάγμα τῶν Μοναχῶν ὧν μέρος ἀποτελεῖ
καὶ τοι μακρὰν αὐτῶν. Δὲν ἤρεσκετο ὅμως εἰς τὸν βίον
ἀπλοῦ Μοναχοῦ, ἀλλ' ἐπεθύμει ἄρχων τρόπον τινὰ νὰ ὀνο-
μασθῇ καὶ ὡς τοιοῦτος νὰ διέλθῃ τὸν ἅπαντα βίον. Ἄγνω-
στος ὅμως καὶ μακρὰν τῶν ἀδελφῶν διατελὼν δὲν ἔβλεπεν
εὐκολον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του διὰ τῆς νομίμου
εὐλογῆς, καὶ ἔπρεπε νὰ εὔρη ὡς καὶ εὔρε μέσον ἐκτελέσεως
ἄλλο παρά τὸ νόμιμον. Καὶ ὅπως τύχῃ τοῦ ποθουμένου
οὐδεμιᾶς ἐφέστη ὑποσχέσεως τοῖς συνεργάταις τοῦ ἀνομή-
ματος, καὶ περὶ τὰς ὑποσχέσεις του ταύτας ἐφάνη συνεπέ-
σματος. Ἦλθεν εἰς Ἀμοργὸν διαμαρτυρούμενος ὅτι παρὰ τὴν
θελήσειν του ἐστάλη, δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ καταδικῇ του
ταύτῃ τοῦ νὰ κλεισθῇ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον εἰς
τόπον οἷος ἡ Ἀμοργός, καὶ ἀνομολογῶν τὸ βῆρος τῆς ἀνα-
τεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς, ἐντολῆς λυπηρᾶς μὲν κατ' αὐτὸν
ἀλλ' ἀναποφεύκτου. Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰ πτώματα
τῶν ὁμοίων ἐπάτησεν οὗτος καὶ ἀνήλθεν εἰς τὴν δικτατορίαν,
ἔσπευσαν νὰ τὸν ὑποδεχθῶσι μετὰ συγκινήσεως καὶ ἀγάπης,
δηλοῦντες τὴν διάθεσιν αὐτῶν τοῦ νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῖς ὁ
σχετικῶς εὐπαιδευτός μετ' ὧν οὗτος Μοναχός, ὡς ἀναθέ-
σασαι δ' αὐτῷ καὶ νομίμως τὴν ἡγουμενίαν, ὅταν λήξῃ ἡ
προσωρινὴ αὐτοῦ διοίκησις. Καὶ τοι δὲ ἐνδομύχως ἐπιθυμῶν
ταῦτο καὶ ὁ ἴδιος, ἐφρῶνε ὅμως ὅτι ἤθελεν ἐλεγχθῆ ἀσυνε-
τῆς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων καὶ ἐντολοδοτῶν του, καὶ διὰ
τοῦτο τὸ «Βίβλην ὑμῖν» ἐπ' ἄμβροτος ἀνακηρύττων, τὸν
φωτεινὸν ἐν τῷ σκότει ἐπέδεχτο καὶ τὴν ἐξυφανθεῖσαν
κατηγορίαν ἐνετείλατο αὐτῷ ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ νομι-
μώτερον νὰ παρασκευάσῃ. Τὸ ἀρχεῖον δὲ τῆς Μονῆς αὐτῷ
παραδούς εἰς χαλκίον μεταποιήσατο καὶ τὰ ὄπλα ἄφθονα

τῷ γινώσκοντι χρῆσθαι αὐτοῖς παρέσχεν. Καταγγέλλει
οὗτος καταχρήσεις φαντασιώδεις, χωρὶς οὔτε διὰ τῆς ὑπο-
γραφῆς του νὰ τολμῶσῃ νὰ βεβαιώσῃ ταύτας, ὑποδεικνύει
κατάλογον μαρτύρων τοῦς γνωστοῦς αὐτῷ ἐπὶ μίσει κατὰ
τῶν ἀντιπάλων του, καὶ ἐκθέτει εἰς προφανῆ κίνδυνον τὴν
προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Γενναδίου, ἐπι-
νεύοντος εἰς ταῦτα καὶ βεβαίως πλέον περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως
τοῦ μεγαλείου του. Ἐκθέσεις τότε καὶ μέχρι τοῦδε ἀλλε-
πάλληλοι πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, παραστάσεις περὶ
τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδικωμένης βελτιώσεως καὶ τῆς πρῶτον
κακοδικήσεως, ἐπιβεβαίωσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν
εἶχεν οὔτε ἐχει πεποιθήσειν εἰς τὴν εὐχερῆ ἀπόδειξιν τῶν
ὑπὸ τοῦ φωτεινοῦ χαλκισθέντων. Συνενοεῖται ὅθεν μετὰ
παντός δυναμένου νὰ συντελεσθῇ εἰς ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου,
ἐπιχειρεῖ ταξείδια εἰς Σύρον καὶ Ἀθήνας, καὶ εἰς τὸν τύπον
ἀκόμη προσφεύγει οὐχὶ ἵνα ἐσῶν ὑπερασπίσῃται, ἀλλ' ἵνα
τὸ ψεῦδος ἐνισχύσῃ διὰ νεωτέρων πάντοτε ἐφευρισκομένων
ψεύδων (διότι ὡς ἄλλος Κολόμβος ἐκάστοτε πρὸς διείσθεως
ἀνακαλύπτει), οὐδὲν ἄλλο σκοπῶν ἢ τοὺς ἀντιπάλους του
νὰ ἐξοντώσῃ ὡς ὁ ἴδιος ἐκφράζεται. Τὸ ἀκατάσχετον αὐτοῦ
μῆσος καὶ τῆς ψυχῆς του τὴν μοχθηρίαν ἀπεικονίζουσι σαφέ-
στερον διάφορα αὐτοῦ ἔγγραφα πρὸς τε τὴν διοικητικὴν
ἀρχὴν καὶ τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Θήρας ἀποστελλόμενα εἰς
ἀπάντησιν παραινετικῶν ἐγγράφων τούτων περὶ μὴ δυστρο-
πίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὧν φέρει ὑποχρεώσεων ἡ Μονή
διότι ἐν ἑκάστῳ τούτων παρεκβαίνων οὗτος τῆς κυρίας ἐρω-
τήσεως παρεμβάλλει πάντοτε τὸ πρῶτον Συμβούλιον καὶ
αἰωνίως αὐτὸ, ὑποστηρίζων οὕτως ὅτι παντός ὑπ' ἐκείνων
παραδεχόμενου αὐτὸς εἶναι ἐναντίος. Καὶ τοι δὲ παραλο-
γιζόμενον ἐλέγχων αὐτὸν ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Θήρας ἐν ἐπισή-
μοις ἐγγράφοις του, ὧν ἀντίγραφα ἐλήφθησαν, αὐτὸς οὐδὲν
ἤττον ἐπιμένει ἀπειθῶν ταῖς διαταγαῖς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Β.
Ἐπαρχείου, διότι πρόκειται περὶ αἰτήσεως τῶν θυμάτων του
ἔστω καὶ δικαίας. Ποίου λοιπὸν ἐπιθέτου ἄξιος εἶναι ὁ ἀνευ
τῆς ἐλαχίστης αἰτίας καὶ χάριν μόνον τῆς ἰδίας εὐζωίας
τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα κατὰ τῶν ὁμοίων του βυρσοδομῶν,
ὅταν μάλιστα τύχῃ ὁ τοιοῦτος κληρικός; Ἀφίνομεν νὰ δώ-
σωσιν αὐτῷ ἄλλοι τὴν προσήκουσαν ἐπωνυμίαν.

Ἦμεῖς δὲ ἐν ὀλίγοις τὰ πολλὰ συμπύξαντες, οἰκ-
τείρομεν ἐπὶ τέλους οὐχὶ τὰ θύματα ἀλλὰ τοὺς σφαγεῖς,
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ῥητὸν «ὁ ὑποβείνας εἰς τέλος σωθήσε-
ται». Τῆς ἀκρας δὲ ὑπομονῆς τούτων ἔλαβε παράδειγμα
ὀλόκληρος ἡ Ἀμοργός, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ καθύβρισις
αὐτῶν, δὲν ἀρκεῖ ἡ κατηγορία ὑφ' ἣν πρὸ δύο ἐτῶν διατε-
λοῦσι, δὲν ἀρκεῖ ὁ ἐξευτελισμὸς εἰς ὃν ἐξήτησε νὰ περιαγάγῃ
αὐτοῦς (τὸ σχῆμά του) ὁ ἅγιος Ἀρχιμανδρίτης, ἀλλ' εἰς
ταῦτα προσέθηκεν οὗτος καὶ τὴν δυστυχίαν ἀποστερήσας
καὶ τοῦ ἐπιουσίου σιτηρεσίου, γινόμενος οὕτω αὐτὸς δικα-
στής, καὶ τὴν ποινὴν πρὸ τῆς δικῆς ἐπιβαλὼν. Οἱ ἄνθρωποι
ἐκεῖνοι παρ' οἷς καὶ οἱ πένητες ἐσιτίζοντο, καὶ κληρονομίαν
εἶχον τὴν εὐζωίαν καὶ ἠθικὴν ἀπόλαυσιν, δέχονται σήμερον
τὸν ἄρτον τῆς ἐλεημοσύνης παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτῶν,
τυχόντων κάπως εὐπόρων, καὶ ἐν τούτοις καταπνίγουσιν ἐν
ἑαυτοῖς τὴν φωνὴν τοῦ παραπόνου ἀναμένοντες τὴν ἀπό-
φασιν τῆς Δικαιοσύνης, καὶ μόνην τὴν δικαιοσύνην ἐπικα-
λούμενοι.

Περαίνοντες δ' ἐνταῦθα ἐπιφυλασσόμεθα νὰ καταστήσωμεν
μᾶλλον κατάδηλον τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐκθέσεων τοῦ Γενναδίου
διὰ τῆς προσεχοῦς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Β.
Ἐπαρχείου Θήρας ἐν φυλλαδίῳ εὐρισκομένῳ ὑπὸ τὰ πιεστή-
ρια ἔσως.

Ἐν Ἀμοργῷ τῇ 15 Ἀπριλίου 1877.